

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., a jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrť leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrť leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravníštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 22. novembra.

Prečitavši našega uradnega lista, alias „Laibacher Zeitung“ v 265. številki, priobčeni članek, spomnili smo se učiteljskega kandidata, ki je pri izpitu dobil pismeno nalogo, naj popiše „srebro“. Kandidat bil je s srebrom kmalu gotov, a mislil si je, kaj ko bi popisal tudi živo srebro? Kakor mislil, tako storil. Nu, naloga bila je dobro izdelana, po pisana sta bila srebro in živo srebro v vseh svojih lastnostih povoljno, vendar se je nekemu članu i praševalne komisije umestno zdelo uspeh izpita označiti z naslednjo dovtipno opazko: „Gosp. kandidat rešil je vprašanje o srebru prav povoljno. Pridejal pa je iz lastnega nagiba še popis živega srebra, akoravno sta si srebro in živo srebro le toliko v rodu, kakor „Peter“ in „Salpeter“.“

Temu kandidatu podoben je naš uradni list, kakor jajce jajcu. Z jednako šepavo logiko bi rad spravil „Laibacher Wochenblatt“ in naš list v zvezo, češ, zaveznika sta, „hunc tu Romane caveto!“ Kaj takega res ne zmore vsakdo, a komur je to dano, ta nam lahko pretiplje jetra in obisti ter tiska svojo dozdevno diagnozo s prestreljenimi črkami v uradnem listu, tolažeč na ta način svoje zares ne ugodne občutke. Ako so pa občutki ugodni, veseli, potem tudi mi vskliknemo: „das trifft nicht jeder!“

Ne mené se dalje za taka prazna sumničenja — katera so v uradnem listu in baš sedaj, ko je „spravljivost“ v najlepšem cvetu, jeko malo umestna — in za porogljivo opazko o naših „državnih teorijah“, moramo pred vsem konstatovati, da ima naš uradni list jako slab spomin. Zatrjuje nam reč, da nam sedanja vlada ne stori ničesar po volji, da mi vse jako odločno grajamo, kar koli ukrene. To ni res! Saj menda naš uradni list pozna nekega dra. Jacques-a na Dunaji. Pri tem

imeni oživi se mu morebiti spomin, in prečitavši svojo brezkraino polemiko z omenjenim židom, utegne priti do prepričanja, da nismo vsekdar in povsod bili nasprotni sedanji vladi. Da, vladalo je celo mej vlado in mej nami ganljivo soglasje in še po slavnostnih dneh bi nasprotstva zaman iskal.

A, ko je odličen pristaš vlade izrekel načelo: „da se mora narodno vprašanje potisniti na stran, da mora narodno vprašanje polagoma izginiti,“ tedaj postali smo oprezní. In ko smo videli, da je to pogubno načelo prešlo nekako v meso in kri, da se narodni interesi žrtvujejo mytičnej spravljivosti na ljubo, da se pri vsakem še tako neznatnem vprašanji pojavlja pritisk vlade in da se celo gledé znanih 600 gld. za neobligatni pouk stavi „kabinetno vprašanje“, tedaj v vsakem vprašanji v ozir jemlje vse drugo, samo narodni naš program ne, krenili smo iz dosedanjega tiru in storili, kar je naša dolžnost.

Naj naš uradni list še tolikrat zanikava, da mi nismo glasilo javnega mnenja, naj v tej zadevi kliče makari „Novice“ na pomoč, mi mu ne zavidamo tega neškodljivega veselja, ker predobro znamo, da mu to ne gre iz srca, kajti v istej sapi, ko se skuša dokazovati, da smo prav za prav brezupljivi, delajo se naporí, da bi naš list prešel v druge roke, da bi zgubil svoje nezavisnost.

A dokler se držimo narodnega programa, ni se nam tega bati. Preverjeni smo sicer, da „narodnost“ in „narodnostno vprašanje“ ravno sedaj ni v modi — in „Triester Tagblatt“, torej list, kateremu dispozicijski oves ni popolaem tuj, je še pretekli torek (št. 1011) pisal: „auch das Banner der Nationalität wird bald genug wieder in die historische Rumpelkammer geworfen werden“, a ker se nismo stoprav danes poridili, marveč utrdili se v dolgoletnih bojih

in britkostih, ne plašimo se niti večine prebivalstva, ki je baje skrita pol blagodejnim krilom naše „Laibacherice“, niti slednje vodenih dovtipov in polemike.

Tiskani „Slovenski Narod“ ima, dokler in čim odločneje se drži narodnega prapora, vedno nerazrušljivo zaslombo v stiskanem narodu slovenskem. Za tega delj smemo gospódi, katere se tiče, prav resno zagotavljam, da se nas neso polastili še nikakešni „neugodni občutki“, da nam niti uradnega lista članek, ki je povod našemu današnjemu, ni prouzročil najmanjše skrbi, ker je v omenjenem članku smoter preveč — prozoren, a razburjenost preveč očitna.

V ostalem pa, ker se naša „Ljubljanka“, kakor vsaka dama, oblači in lišpa po najnovejši modí, ni še vse upanje pokopano, da tudi za njo še pride čas, ko se bode ravnala po drugem krovu, po drugačnih uzorcih.

Miklošičeva slavnost.

Dunaj 19. nov. [Izv. dop.]

V metropoli avstrijskeje še pač do sedaj nobeden Slovan ni praznoval na toli sijajen način svojo sedemdesetletnico, nego slaven naš rojak dvorni svetovalec dr. vitez Fran Miklošič, profesor na tukajšnjem vseučilišču, dosmrtni član gosposke zbornice, jeden od najimenitnejših učenjakov sedanjega veka. V duhu praznovalo je ta velik praznik vse Slovanstvo: Rusi, Čehi, Poljaki, Slovaci, Malorusi, Slovenci, Srbi, Bolgari, da celo Hrvatje, čeravno njih morda manj pičlo število. A ne samo Slovani praznovali so na dostojen način sedemdesetletnico Miklošičevo, temveč tudi nemški učenjaki Dunajske in Bonske univerze in Rumunci.

V adresi, katero so poslali profesorji vseučilišča v Bonnu, stavi se Miklošič v jedno vrsto mej ustanovitelja germanske in romanske jezikovne vede: Jakoba Grimma in Friderika Dietza! De-

LISTEK.

Dubrovski.

(Povest A. S. Puškina, poslovenil J. P.)

(Dalje.)

Štirinajsto poglavje.

Dva dni po njegovem obisku odpravil se je Kirila Petrovič s hčerjo h knezu Verejskemu. Pri bližavši se k njegovemu domu, ni mogel nagledati se čistih in prijaznih kmetskih koč in gosposke hiše, sezidane po okusu angleških gradov. Pred hišo razprostiral se je zelen travnik, po katerem so se pasle švicarske krave, zvoneč s svojimi zvonci. Širok gaj obdajal je hišo od vseh strani. Gospodar je vzprejel goste na stopnicah in podal je roko mladej krasotici. Ona je stopila v veličastno sobano, kjer je bila pogrnjena miza za tri ljudi. Knez je peljal goste k oknu, in odprl se jim je mičen pogled. Volga tekla je mimo, po njej so plavale težko naložene ladije z razpetimi jadrí, in švigali ribiški čolni, ki se jako primerno imenujejo dušegubnice.

Za reko so se širila polja in vzdigovali holmi; nekaj vasij oživljalo je okolico. Potem so začeli ogledovati galerije slik, katere je nakupil knez v tujih deželah. Knez je razlagal Mariji Kirilovni njih vrednost, vsebino, zgodovino slikarjev; kazal njih odličnosti in pomanjkljivosti. Govoril ni o slikah v gladkem jeziku pedantičnega poznavatelja, pa s čuvstvom in domišljijo. Marija Kirilovna poslušala ga je z veseljem.

Šli so k obedu. Trojekurov priznaval je popolnem vina svojega Amfitrjona in umetnost njegovega kuharja, a Marija Kirilovna ni čutila najmanjšega nemira in prisiljenosti v pogovoru s človekom, ki ga je videla še samo jeden pot v življenji. Po kosilu povabil je gospodar goste na vrt. Tam so pili kavo v uti na bregu širokega jezera, posejanega z otoki. Kar se začuje godba, in čoln na šest veslov primakni se je prav k uti. Stopili so v čoln in vozili se po jezeru, okoli otokov, obiskali so nekatere iz njih; na jednom so našli marmorjevo ploščo, na drugem osamljeno jamo, na tretjem spominek z napisom, ki je vzbudil v Mariji Kirilovni deklško radovednost, katere neso mogli popolnem zadovoljiti uljudna, pa pomanjkljiva kneževa pojas-

nila. Čas je minul, ne da bi vedeli kedaj. Začelo se je mračiti. Knez se je z izgovorom, da je hladno in rosno, hitro vrnil domov; samovar jih je že čakal. Knez poprosi Marijo Kirilovno, da naj se vede, kakor gospodinja v hiši samca. In ona nalivala je čaj, slušajoč pripovedi ljubeznivega pripovedovalca, katerih ni nikdar zmajkalo. Pri tej priči začuje se strel — in raketa razsvetli nebo... Knez poda Mariji Kirilovni šal, in povabi njo in Trojekurova na balkon. Pred hišo v temi plamteli so raznoobrazni ognji, vrtili in vzdigovali se kakor klasje, razlivali se kakor vodomet, padali kakor dež ali zvezdni utrinki, ugašali in znova vzplapolali. Marija Kirilovna se je veselila kakor dete. Knez Verejski se je radoval njenega velikega veselja, in Trojekurov bil je neizrečeno zadovoljen z njim, kajti smatral je tous le frais kneza za znake spoštovanja in želje ustreči mu.

Večerja ni bila nič slabša od kosila. Gosti so se podali v sobe, za nje odločene, in drugi dan jutraj ločili so se z ljubeznjivim knezom, obljubivši drug drugemu, da se kmalu vidijo.

putacija Dunajskega vseučilišča, obstoječa iz najmanj dvajset profesorjev in docentov, njej na čelu profesor dr. Schenk, izrazila je jubilarju največje priznanje za velikanske zasluge, ki si jih je Miklošič pridobil ne samo za Slaviste, temveč tudi za Germaniste, Romaniste, Arjaniste, za jezik Ciganov, za literarno zgodovino bizantinske države! Vsi ti nemški učenjaki, mej njimi najslavnejša imena, kakor: znanstvene akademije predsednik Arneht, dvorni svetovalec Maassen, Brücke in Siegl, pl. Fleischl, Exner, Demelius, Pfaff, Lorenz, Büdinger, Hartel, Gomperz, Lieben, Barth, Weiss, Mussafia, Bühler, Heinzel, Schmidt, Zschokke, Brentano — vsi vseučiliški profesorji na Dunaji, izrazili so svečaru svoje spoštovanje in občudovanje ter mu posvetili zlato medalijo, koje jedna stran nosi podobo Miklošičevo z napisom: „Franciscus de Miklosich“, a druga podoba vede z napisom: „Mit unermüdlichem Geist!“

Razen tega izročila je deputacija latinsko adresno, ki nosi podpise vseh onih oseb, koje dale so nagib, da se je Miklošiču podarila zlata medalija. Vseh imen je blizu 300, mej temi: Aleksander princ Oldenburški, Amari, Arneht, baron Bach, Bauernfeld, grof Belrupt, Bendorf, naučni minister baron Conrad-Eybisfeld, Felder, baron Engerth, gospica Mina Gomperz, Herman Grimm, baron Kaulbars, Ottokar Lorenz, Ranke, Mommsen, Siegl, škof Strossmayer, Thausig, grof Hans Wilczek, Unger, rumunski minister Stourdza itd. Kdor pozna pomen gor njih imen, ta vede bo ceniti izredno odlikovanje slavljence!

I koliko došlo je čestitek pismo in po brzojavnej poti! Ruski poslanec Lobanov naznanil je svečaru, da ga je car Aleksander IV. o priliki sedemdesetletnice odlikoval s carsko ruskim redom sv. Stanislava svec plaque; adresa rumunske akademije vednostij izraža Miklošiču vročo zahvalo Rumuncev; brzojav univerze v Petrogradu naznanja mu, da ga je imenovano vseučilišče imenovalo častnim svojim članom; Petrograška akademija znanostij brzojavila je jubilaru, da mu je poslala adresno s podpisi vseh njenih članov; brzojavno so čestitali: srbski minister Piročanac, modroslovna fakulteta Moskovskega vseučilišča, ki je Miklošiča imenovala častnim svojim članom; bolgarska literarna akademija v Sofiji, vseučilišče v Harkovu, jugoslovaška akademija po predsedniku dr. Rački-ju; mestno zastopstvo v Ljubljani, oznanujoč, da je svečar bil imenovan častnim meščanom Ljubljanskim, ravno tako občina Ljutomerska, itd.

A kdo vam opiše svečanost, ki se je vršila večeraj zvečer v prostornih dvoranah Dunajskega vrtogradnega društva! Toliko slovanskega občinstva in tako odličnega ni še bilo v teh dvoranah. Slovanska akademična društva: Slovenija, Akademický

Spolek, Zora, Ognisko, Bukovina, Sicz, Tatran, Bolgari, da celo posamezni Hrvati prisustvovali so navdušeni prazniku, ki so ga priredili slovanski akademiki na Dunaji na čast in slavo Miklošičevo. Ko je ustopil Miklošič v dvorano, zagromeli so tisočeri živio-, slava-, vyborně-, horošo-klici, ki dolgo in dolgo neso prenehali. Po Tovačovskijevi kantati (besede Kalandrove), ki jo je pelo slovansko pevsko društvo z navadno izbornostjo, nagovoril je svečara predsednik savnostnega odbora Poljak dr. Lecejewski v krasnem slovanskem govoru, opisujoč njegove neizmerne zasluge za vedo slovansko. Ker se vam govor gotovo pošlje, ne bodem ga dalje opisoval. Predsednik g. dr. Lecejewski podal je potem težek lavorov venec, katerega posamezni srebrni listi nosijo dedikacijo v slovanskem jeziku, dalje imena slovanskih akademičnih društev: „Slovenija“, „Bukovina“, „Akademický Spolek“, „Sicz“, „Tatran“, „Ognisko“, „Zora“. X.

(Dalje prih.)

Dober svet našim tovarišem na Štajerskem.

Dolgo časa že s tugo in gnjevom v srci opazujemo strastno rogoviljenje vaših narodnih nasprotnikov proti vašemu blagotvornemu delovanju za narodno prosveto.

Toda, kar so isti minulega meseca zoper vas počenjali, to presega pa že najsrajnejše meje politične borbe; da še več, to ni Darwinova teorija, to je že darwinizem v suhi praksi. Kajti ni minula nedelja, da bi ne bilo imelo jedno ali drugo njihovo društvo zborovanja ali pa ustanovljanja kake famozne „Ortsgruppe“, in povsod so nevedne kmete s pijačo na limanice lovili ter jih ščuvali proti narodnim učiteljem in duhovnikom.

Ali more ostati človek mirne krvi, čitajoč hujskajoči govor znanega kričalca pri zborovanju „Fortschritt-Verein-a“ v Mariboru, na vsa široka usta trdeč, da Mariborsko učiteljske vzgojuje in po deželi pošilja same panslaviste; zato je klical zoper ta zavod na pomoč deželni šolski svet in naučno ministerstvo, dasiravno je to učiteljske, kakor sploh znano, proti vsemu zdravemu razumu tako čisto nemško, da se še celo učitelj slovenščine poslužuje nemškega jezika, ker mu prva ne teče gladko. V resnici, tako debele laži se more iznebiti jedino kak nemšk laži-liberalec. Pa tudi narodna duhovščina je ravno temu naprednjaku (?) tako pri srci, da je izrekel patetično sodbo: „Da zasluži vsako ime poprej, nego duhovščina!“

Da bi pa tako strastno ščuvanje zoper narodnjake teh dveh stanov več dobrega sadu obrodilo, so dali te krasne umotvore svoje nemške „kulture“ v mnogo tisoč izvodih ponatisniti in po deželi razposlati.

Človek bi mislil, da je to že skrajna meja hujskanja. Toda kdor bi kaj takega mislil, bi se

jako motil; kajti Celjski narodni nasprotniki so svoje Mariborske somišljenike v ščuvanji nadkrilili. To so vam v tej stroki že popolni „virtuoz“.

Dasiravno so celo poletje in jesen v vsakem večjem kraju ustanovljali tisto „Ortsgruppe“, in so pri taci prilikah na vse kriplje slovanskim narodnjakom zabavljali, — jim to še ni bilo dovolj.

Variatio delectat, si menda mislijo te lepe duše in hajd! ustanovijo si za „Winter-Saison“ novo društvo, ki slove: „Verein der Lehrer und Schulfreunde zum Schutze gegen nationale Hetzereien“.

Zdaj naj pa kdo reče, da neso to ostudnejši farizeji kakor oni svetopisemski! Kajti sami so najljutejši narodnostni hujskači, katere je kedaj solnce obsejalo, pa gredo ustanovljat „Verein gegen nationale Hetzereien“!

Nam se pa dozdeva, da so se burši „Der Deutschen Wacht“ pri krstu društva malo zmotili, kajti bolj primerno bi se istemu reklo: „Denuncianten-Verein behufs Verfolgung slovenischer Lehrer“, ker sami povedo, kaj je namen temu društvu: Na prste gledati kranjskim pritepencem, t. j. učiteljem s Kranjskega doma!

Kakor blagovoljni čitatelj vidi, so si ti inženirji nemškega mostu do Adrije svoje delo razdelili prav po modernem gaslu: „Theilung der Arbeit“. Mariborski nemški naprednjaki (?) bodo z orlovim očesom pazili na domišljevanje panslaviste, mladi in stari burši „der Cillauer Deutschen-Wacht“ pa bodo na muho vzeli kranjske pritepence! In to samo zaradi tega, ker ti učitelji poučujejo mladino tako, kakor jim velevala zdrava pamet in umna pedagogika.

Ker jih pa pri tem blaženem (?) poslu nihče ne moti, postali so Celjski Cimbri že tako predrzni, da so se nedavno nad ministrom Conradom zaradi imenovanja Germana tako razkoračili, da je moral državni pravdnik njihovo „Deutsche Wacht“ zapleniti. Zato pa po našem mnenju taki strastni klik nasproti ne bode preostajalo nič drugega, kakor da našim pomilovanju vrednim tovarišem svetujemo sledeče: Poprosite za državno pomoč! V dan 4. decembra snide se zopet državni zbor. Naredite spomenico, naslikajte v njej svoj žalostni položaj, izročite jo kateremu svojih poslancev in slovanski poslanci naj interpelujejo potem osobito naučnega in justičnega ministra: Ali živé na južnem Štajerskem slovanski učitelji še v pravni državi, da smejo brez kazni celo c. kr. profesorji in c. kr. uradniki zoper nje nevedno ljudstvo pri javnih shodih tako nečuvno ščuvati, mesto da bi jih v njihovem že itak težavnem poklicu podpirali? Vigilantibus jura!

Nekateri učitelji kranjski.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 22 novembra.

Razen vzajemnih ministrov podajo se začetkom prihodnjega tedna tudi ministri Taaffe,

Petnajsto poglavje.

Marija Kirilovna sedela je v svojej sobi in šivala na vezilnem razproji pred odprtim oknom. Ona se ni motila v svilah, kakor Konradova ljubica, ki je naredila rožo z zeleno svilo. Njena igla narejala je v kanefas brez pogreška uzorce izvirnika; dasi tudi njene misli neso bile pri delu — a daleč proč.

Pri tej priči stegnula se je neka roka skozi okno in položila pisemce na vezilni razproj, predno je mogla Marija zbrati svoje misli: In baš zdaj prišel je k njej sluga, in pozval jo k Kirilu Petroviču. Ona je s trepetanjem skrila pismo v nedrje in hitela je v očetovo sobo.

Kirila Petrovič ni bil sam. Knez Verejski sedel je pri njem. Pri pojavu Marije Kirilovne ustal je knez, molče se poklonil z neko osupnenostjo, ki njemu ni bila navadna. „Pojdi semkaj, Marička“, rekel je Kirila Petrovič. „Povedal ti bodem novico, katera te bo, kakor se nadejam, jako razveselila. Tukaj je tvoj ženin: knez te snubi.“

Marička je okamenela; smrtna bledest pokrila je njen obraz. Ona je molčala; knez je stopil k njej, prijel jo za roko in na videz jako ganjen

jo vprašal: „Ali si pripravljena osrečiti me?“ Marička je molčala.

„Pripravljena, se ve da pripravljena,“ rekel je Kirila Petrovič: „pa veš ti knez, da deklica jako težko izgovori to besedo. Nu, otroka, poljubita se, in bodita srečna.“

Marička se ni nič ganila, stari knez poljubil je njeno roko; pri tej priči ulile so se solze po njenem belem obrazu. Knezu se je zmračil obraz.

„Zdaj pa pojdi!“ rekel je Kirila Petrovič: „in posuši solze ter vrni se prav vesela. Da se dekleta jokajo pri zaroki,“ nadaljeval je, obrnivši se k Verejskemu: „to je že stara navada. Zdaj pa knez, pogovoriva se o glavnej stvari, t. j. o doti.“

Marija Kirilovna je s hrepenenjem prabila dovoljenje oddaljiti se. Tekla je v svojo sobo, zaprla se je in dala je svobodo svojim solzam, misleč, da bo žena starega kneza; on se jej je zdel zopr in odušen . . . Zakon jo je strašil, kakor smrtna kazen, kakor gomila! . . . Ne, ne! ponavljala je v obupanji; rajši pojdem v samostan, rajši vzamem Dubrovskega . . . In zdaj se je spomnila na pismo, in s hrepenenjem segla je ponj, sluteč, da je njegovo. In res je bilo njegovo, in obsegalo je samo

sledeče besede: „Zvečer ob desetih na prejšnjem mestu.“

Luna je svetila; selska noč bila je mirna; poredkem potegnili je kaka sapa, in tiho šumenje zaslišalo se je po vsem vrtu.

Kakor senca bližala se je mlada krasotica naznačenemu mestu snidenja. Nikogar ni bilo videti; kar se pokaže Dubrovski pred njo. „Jaz že vse vem,“ rekel je s tihim in otožnim glasom: „ali se še spominjate svoje oblube?“

— Kaj ne? Vi mi obetate pokroviteljstvo? odgovorila je Marička; pa ne jezite se: ono mene straši. Kako mi pa hočete skazati pomoč?

„Rešil vas bodem sovražnega človeka.“

— Za Boga, ne dotaknite se ga; ne predrzite se ga dotakniti, če me ljubite: jaz nečem biti kriva nikakega hudodelstva . . .

„Jaz se ga ne bom dotaknil: vaša volja je zame sveta. Vam se ima on zahvaliti za svoje življenje. Nikoli se ne zvrši nikako hudodelstvo na vaše ime. Vi morate biti čisti tudi v mojih zločinih. Pa kako vas hočem rešiti grozovitega očeta?“

(Dalje prih.)

Dunajewski, Welsersheimb in Pino v Budimpešti, da nadaljujejo že mej delegacijama započete obravnave v administrativnih stvareh, ki zahtevajo principijalne rešitve.

Mestni zastopnik **Tržaški** je v predvčerajšnji seji sklenil pri vladi poprositi dovoljenja za pobiranje 32 % ne občinske doklade k hišnonajemnemu davku za l. 1884. V tej seji je tudi potrdil stavbeni načrt, proračun in oddajo dela za „otroško zavetišče nadvojvode Rudolfa“, katero je sklenil osnovati z ustanovnim pismom z 28. dne aprila 1881.

Včeraj je bila v **Zagrebu** pod predsedstvom kraljevega komisarja barona Ramberga vladina konferenca glede naprav, katere so potrebne v krajskih občinah z ozirom na novo ogersko finančno postavbo, ki se oživotvori v 1. dan januarja pr. l. Razen tega se bode bavila konferenca z davčno manipulacijo sploh, katera se v rečeni postavi za Hrvatsko ni še določila. — „Pozor“ očita hrvatskim udom delegacije, da so zamudili mej delegacijskimi obravnavam sprožiti tudi hrvatsko vprašanje. Glavni pogovj vzajemnosti mej obema državnima polovicama, pravi rečeni list, je, da se čuva tu in tam konstitucionalizem. Dalj ko trajajo sedanje razmere, več bode povoda, da se drugi faktorji monarhije umešavajo v to zadevo. — „Agr. Ztg.“ trdi, da se bode bansko vprašanje kmalu rešilo. Drugi pa menijo, da se bode za sedaj imenoval le sekcijski načelnik za notranje stvari, namesto Živkovića, in le-ta da bode sedanjí vodja notranjemu oddelku deželne vlade, dvorni svetnik Beyer; komisarijat pa da ostane še za naprej.

V **ogerske** državnej zbornici se je včeraj nadaljevala debata o civilnem zakonu mej židi in kristijani. Onodj je govoril proti načrtu, omenjal je protizidovskega gibanja po deželi ter označeval, da je čas za tako postavbo, po nepričakovanem izidu Tisza-Eszlarske afere, jako neprimeren. Govoril je stvarno proti načrtu ter izjavil predlog, da se naj zavzre; ta predlog so podpisali tudi poslanci Jurij Szell, Viktor Istoczy, Ivan Simonyi in Josip Kisovicz. Aleksander Körössi pa je govoril za načrt, trdeč mej drugim, da so vse nenravstvenimi označene verske postavbe židov le predmet pravljicam.

Vnanje države.

Srbska vojska je pri zadušitvi ustanka zgubila 15 mrtvih in 100 ranjenih; ustaši pa 300 mož. — Govori se, da hoče vojni minister Petrović odstopiti. Garašanin bode prišel za poslanika na Duvaj. — Zaprti vodje srbskih radikalcev in pa v Belgrajski trdnjavi zatvorjeni soudeleženci upora se nemajo nadejati nobene milosti; v ponedeljek so se vsi odveli pred brzo sodišče v Zajčar. — Predsednik radikalnega centralnega odbora in vodja radikalne stranke, Nikolaj Pašić, kateri je bil ušel na Bolgarsko in se hotel podati v Sredec, prijel se je v Sumli, kjer se nahaja pod strogim policijskim nadzorstvom.

Baron Kaulbars je dal **bolgarske** vladi v imenu carjevem zatrdilo, da se ruski kabinet nikakor ne misli umešavati v notranje bolgarske zadeve. Jednako zatrdilo dobil je bolgarski minister Balabanov iz samih carjevih ust. Oboje je v Sredecu jako tešilo uplivalo in mnogo pripomoglo, da so se upokojili razburjeni duhovi. — V Peterburških listih priobčena vest, da je hotel prvi minister Cankov ob priliki vojaškega vprašanja odstopiti, se odločno zanikuje, ker da zapisniki o ministerskih svetih dokazujejo, da so se vsi dotični ukazi kneževi odredili s soglasnim pritrenjem celega kabineta.

Dopisi.

Iz **Zagreba** 21. novembra. [Izv. dop.] „Srpsko pjevačko društvo“ priredilo je sinoč na slavo 70 letnice našega rojaka in učenjaka dra. Fr. Miklošiča v prostorih „Pri lipi“ veselico, katere se je mnogobrojno udeležil cvet tukajšnjih Srbov. Predsednik družbe dr. Bogdan Medaković, pozdravil je s toplimi besedami došle goste, ter je razložil pomen svečanosti, katera velja velikemu umu, diki vsega Slovanstva, Miklošiču, ki je s svojo učenostjo dosegel, da so se spoznala razna plemena velikega slovanskega naroda, ki se mej seboj razumejo in ne razumejo; konečno je prečital brzojavno čestitko, katera se je radostno prihvatala in tudi precej odposlala na Dunaj pod naslovom českega akademičnega spoleka.

V svečanem govoru poudarjal je gimnazijalni profesor Gavro Manojlović velike zasluge Miklošičeve, katere si je pridobil za vedo sploh in za slovansko posebej, ter da so naročito Srbi dolžni spoštovati in ljubiti ga kot iskrenega svojega prijatelja.

Pevski zbori bili so precizni, zabava animirana

tako, da so se vse točke obširnega programa morale ponavljati.

Ker ima Miklošič mej mladšimi Hrvati le malo prijateljev, smo hvale dolžni srbskemu pevskemu zboru, ki se je tako lepo in prijazno spominjal Miklošičevih zaslug za Slovanstvo, ne glede na politiško strankarstvo pojedinih ljudi.

Ravnatelj financij David se ne bode povratil v Zagreb, mesto njega imel bi priti neki Schiller iz Temešvara.

S Krasa 21. novembra. [Izv. dop.] Z radostjo opazujemo v novejšem času marljivo delovanje na narodnem polji po Primorskem. Je pa tudi že skrajni čas, da se zavedni rodoljubi zbirajo v društva, ker le v družbi je moč, da z narodovo prosveto postavemo gospodarji v lastnej hiši, kar do sedaj, žalibog, še nismo. Z osnovanjem in podpiranjem narodnih društev na Tržaškem in Goriškem utrjujč že pridobljena mesta, obračajmo vso svojo pozornost na Istro, tužno Istro, ki je stoletja zdihovala pod krutim tujčevim jarmom, a se uprav sedaj budi iz pogubonosnega spanja!

V 18. dan t. m. zbralo se je v Divači lepo število odličnih rodoljubov, da osnujejo narodno Čitalnico. Divača je vasica ob kranjskej meji na Primorskem, kjer se istranska železnica druži z južno. Tukaj tedaj se snuje Čitalnica. In že se je postavil začasni odbor, da sestavi pravila in nabira udov ter skliče zbor, ki bo imel poklicati društvo v življenje. Dasi bode imelo novo društvo popolnem slovanski značaj in slovansko poslovanje, bode vendar nekako mejnarodno, ker je pri obstoječih odnosajih računati z važnimi faktorji, ki bi v nasprotnem slučaju lahko bili društvu na kvar ali celo v pogubo.

Pustimo tedaj, Divačani in rodoljubi po sosednih nam krajih, vse pomisleke in predsodke ter imajoč pred očmi zlati izrek pesnikov:

„Sveto služimo svetelj domovini!“

pristopimo v obilnem številu v društvo, česar glavni smoter je narodna prosveta! In ustanovljen bode nov jez v obliži sinje Adrije proti pretečim navalom sovražnih nam elementov.

Domače stvari.

— (Poroka) baronice Marije Winkler jeve s c. kr. okrajnim glavarjem grofom Pace-tom vršila se je danes opoldne ob 12. uri v kapeli škofove palače. Po sv. maši, katero je bral kanonik g. Urbas, poročal je mil. g. knezoškof dr. Pogačar sam. Navzočni so bili: g. deželni predsednik baron Winkler z gospo soprogo; g. Karol grof Pace, oče c. kr. okrajnega glavarja Antona Pace-ta; deželni glavar grof Thurn; deželne vlade svetovalca grof Chorinsky in baron Pascotini-Juriskovič s soprogo; baron Gabrijel Lazzarini, mornarski častnik; sestre in bratje ženina in neveste. Dame so bile v krasnih oblekah in mnogo občinstva je gledalo sprevid pred poslopjem deželnega predsednika in pred škofovo palačo. Včeraj zvečer zapel je pevski zbor Čitalnice nevesti podoknico in mnogo občinstva je poslušalo krasno petje, posebno solo gg. Medena in Puci-harja. — Zadnje dva dni bil je razstavljen v žoltej dvorani v deželnej hiši trousseau novoporočene grofice. Na stotine gospij in gospodičin hodilo je gledat krasne predmete.

— (Vabilo k slavnostni besedi), katero priredi narodna Čitalnica Ljubljanska v nedeljo dne 25. novembra 1883. v čast in spomin nje ustanovitelja in očeta slovenskega naroda dra. Janeza Bleiweis-Trsteniškega. Spored: 1. M. Vilhar Šantl — Ouvertura k slovenskej opereti „Jamska Ivanka“, svira vojaška godba c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. 2. Dr. B. Ipavec — „Slavnostna kantata“, besede Cimpermanove, zbor s čveterosplovom, poje moški zbor Čitalnice. 3. „Slavnostni govor“ gosp. dr. Ivan Tavčarja. 4. Anton Dvořak — „Slovanske rapsodije“, svira vojaška godba c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. 5. F. S. Vilhar — „Mornar“, samospjev za tenor, poje g. J. Meden, spremlja ga na glasoviru g. J. Přibil. 6. F. S. Vilhar — „Pobratimija“, zbor (nov), poje moški zbor Čitalnice. 7. Fr. Kücken — „Podoknica“, svira vojaška godba

c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Ustopnina za čast. čitalnične udeprosta; za p. n. goste 1 gld. za osebo.

Čitalnični odbor.

— (Škof v Poreči) utegne postati gosp. dr. Crnčič, vodja zavoda sv. Jeronima v Rimu. Mej vsemi kombinacijami bi nam ta najbolj ugajala, kajti Crnčič je rodom Hrvat, s kvarnerskih otokov, tedaj vešč narodnega jezika.

— (Tržaški namestnik baron Pretis) odpeljal se je v Pazin ogledovat tamošnje šole, c. kr. sodnijo in davkarijo. Iz Pazina, kjer je bil slovesno vzprejet, odpotoval je dalje v Montono.

— (Cerkev v Bohinjski Bistrici) z zvonikom vred je zvonaj že popolnem dozidana in že pokrita. Znotraj postavili so se odri in dogotovili večinoma že oboki. Prihodnje poletje bode popolnem zgotovljena in meseca avgusta slovesno blagoslovljena.

— (Besedo s plesom) priredi Podgradsko bralno društvo v spomin svojega desetletnega obstanka v nedeljo 25. novembra 1883. Spored: 1. Pozdrav. 2. Lichtenegger: „Hrvatska domovina“, zbor. 3. Slavka Atanasievič: „Nate mislim“, koncertna fantazija za glasovir. 4. Deklamacija. 5. Anton Förster: „Po jeziku bliž Triglava“, koncertna ilustracija slovenske narodne pesni za glasovir. 6. Iv. pl. Zajc: „U boj“, zbor. 7. Loterija. Ples. Začetek ob 7½ uri zvečer. Odbor.

— (Vabilo k veselici), katero priredi Čitalnica v Sežani dne 25. novembra 1883 v prostorih g. viteza Scaramanga. Program: 1. „Petje“, Proseški kvartet. 2. Deklamacija „V pepelnici noči“, S. Gregorčič. 3. „Petje“, Proseški kvartet. 4. „Brati ne zna“, burka v jednom dejanji. 5. „Ples“. Pri plesu svira septet Tržaškega orkestra. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnina 60 kr. za osebo.

— (Ženski oddelek Tržaškega delalskega podpornega društva pod pokroviteljstvom Nj. Visokosti cesarjeviča Rudolfa) priredi v nedeljo, dne 25. t. m. veselico v zgornjej dvorani gostilne „Monte Verde.“ Spored: 1. Godba. 2. Govor odbornice gospodičine A. Kobalove. 3. pl. Zajc — „Nočni stražari“, poje moški zbor. 4. Cegnar — „Pevčeva kletev“, deklamuje gospodična Muhova. 5. Lisinski — „Tam kde stoji“, poje moški zbor. 6. Umlauf — „Gorski odmev“, svira na citre g. P. 7. Nedvčd — „Domovina mili kraj“, moški zbor. 8. Silvester — „Slovo“, deklamujeta gospodč. Muhova in g. Schmidt. 9. Kreisel — „Spomin na Dubrovnik“, svira na citre gosp. P. 10. I. Tence — „Prava sirota“, romanca za sopran in alt, pojeti gospici E. Sušanova in A. Kobalova. 11. Godba. Po besedi se začne ples. Začetek točno ob 4½ uri popoldne; denarnica se odpre že ob 4 uri popoldne. Ustopnina 20 kr. Čisti dohodek je namenjen ženskemu oddelku.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v tretjem letošnjem četrtletji, t. j. od dne 1. julija do dne 30. septembra, 21.994 novih zavarovanj za kapital 23.321.884 gld. 62 kr., za kar se jej je plačalo zavarovalnine in pristojbin 482.193 gld. 26 kr. Za škode se je izplačalo v tem času 267.799 gld. 31 kr. in od bankinih kapitalij bilo je uloženih 259.525 gld. 41 kr. v česko-moravskih založnicah in 637.355 gld. 34 kr. izposojenih na hipoteke. Promet osrednje blagajnice znašal je v tem času 2.073.502 gld. 24 kr. Gasilne brizgalnice oddala je banka 8 občinam. Samoupravna društva za zavarovanje užtkov in pokojnin postajajo čez dalje bolj priljubljena. Pristopilo jim je namreč do konca septembra t. l. 717 članov, ki so zavarovali užtkov in pokojnin 135.804 gld. 12 kr. in upisali ulog 544.516 gld. 54 kr. Zastopniška pokojninska zaloga imela je do konca (30.) septembra t. l. 4483 deležnikov, a njeno premoženje narastlo je na 36.668 gld. 22 kr.

— (Razstava pitane živine, kmetijskega orodja in strojev na Dunaji.) C. kr. kmetijska družba na Dunaji priredi od 4 — 6 aprila 1884 v prostorih mestne klavnice pri sv. Marksu četrto razstavo pitane živine. Pri tej priliki se bode razstavilo tudi različno kmetijsko orodje in stroji, ki se tikajo živinoreje, in sploh vsa pomočna sred-

stva za živinstvo in prevažanje živine; nadalje me-
sarska in sušilska orodja; raznovrstna krma, po-
sebnost pitavna; razna orodja za bleve in njihovo urav-
navo. Razstave take vrste so po navedbi zelo mno-
gobrojno obiskovane, in bi bilo tedaj želeli, da se
oglasijo za omenjeno razstavo kolikor mogoče dosti
razstavljalcev. Vsled tega si dovoljuje odbor vse
lastnike naprositi, da se je s primernimi predmeti
udeležijo; to tem bolj, ker leže sedanji razstavi pro-
stori jako ugodno, in ker so tudi v obilnej meri
vsakemu razstavljalcu na razpolaganje. Kot darila
za nove in posebno pomenljive predmete so določene
srebrne in bronaste državne ter družbene medalije.
Oglasbe naj se pošiljajo do 1. marca 1884 odboru
za 4. razstavo pitane živine na Dunaji (Comité für
die IV. Mastvieh-Ausstellung in Wien), I. Herren-
gasse 13. Načrti in oglasilne pole se dobivajo lahko
v pisarni trgovinske in obrtniške zbornice
v Ljubljani.

— (Kratek navod za poučevanje v
petji po Paris-Galin-Chevé-jevi (števil-
kini) metodi sestavi Greg. Jakelj.) Posebej
tiskan po „Cerkv. glasb.“ l. 1883. Ta odtis, obsega-
joč 12 strani v obliki Cerk. glasb., razvija metodo
poslušnih vaj in pevskega pouka po znamenjih, za
učence najnižje stopnje po najlažjem načinu. Ta
obravnavo podaja pevovoditelju kratko vodilo, kako
da dovede učence do tega, da morejo kmalu same-
stojno in korektno solmizovati in vsled tega peti
pesnice, ki se nahajajo v istega izdajatelja pesenski
zbirki, „Pevček“ imenovani, mnoge tudi v g. För-
sterjevi pesmaričici se nahajajo, in marsika-
tere iz g. Nedvčedovega „Slavček“a in dru-
zih zbirk, da jih učitelj le s številkami napiše na
tablo, ali v knjižico pod (nad) note številke postavi.
Ta metoda tedaj privede učence k samostojnosti
tudi v pevske predmetu, kakor v branji, pisanji,
računanji itd., kar se z navadnim poukom na posluh
nikakor ne zgodi, a tudi po notah se v narodni šoli
ne dospe do tega smotra; kajti ta sistema je za
nežno mladino prekomplikirana, pretežavna. A vse
drugače je s številčno metodo, ako se pravilno ravna.
Pisatelj se bavi z njo že 3 leta in vsako leto do-
sega vesele uspehe v svojo popolno zadovoljnost;
šolska mladina ima že znatno spretnost pesnice sol-
mizovati in peti samostojno ali z majhno pomočjo in
popravo od njegove strani; in to mladina na kme-
tih in v ljudski šoli, pri nerazvitih zmožnostih, pri
nerednem dohajenju, pri tako pičlih, redkih šolskih
četrtinko- ali poluricah. Koliko večjega in hitrejšega
uspeha bi bilo še le pri samih dobrih pevske zmo-
žnostih, pri rednem vežbanju, pri vsakdanjih ali vsaj
3 — 4 krat tedenskih celo-urnih vajah. — Kdor
si hoče tedaj trud polajšati in si lažje pevske kore
vzpostaviti ter že pri nežni mladini vesele uspehe do-
seči in pevske nauk je zares koristen storiti s tem, da
jo k samostojnosti dovede, kakor v drugih predmetih,
naj se poslužuje tega po pisateljevem in mnogih več-
akov izrečenju jedinega sredstva za nežno mladno.
Ako pa kdo ve za drugo boljše, naj je priobči. — Na-
vod se dobiva pri g. Milcu v Ljubljani in pri pisatelji v
Rudniku iztis po 10 kr., po pošti 2 kr. več; a k
temu je treba tudi Stahl-ove „Singübungen
und Lieder für kleine Kinder“ po 12 kr.
ali „Singschule I.“ po 20 kr., ker se navod na
ondotne vaje opira. Dobivate se na obeh imenova-
nih krajih. Jednako tudi „Pevček“ po 5 kr. iztis,
po pošti 2 kr. več. Ob ugodnih razmerah utegne
slediti nadaljevanje in dovršenje navoda o tej me-
todi.

— (Razpisane službe.) Nadučitelja na
dvorazrednici na Jesenicah. Plača 500 gold., stano-
vanje in službena doklada 50 gold. — Potem dru-
zega učitelja z letno plačo 400 gold in stanovanjem
Prošnje da 20. decembra t. l. na okr. šolski svet v
Radovljici. — Učitelja na jednorazrednici v Podragi.
Plača 400 gold. Prošnje do 15. dec. t. l. na okr.
šol. svet v Kočevju. — Nadučitelja in vodje na dvo-
razrednici v Dragatuši. Plača 500 gld., stanovanje
in postavne doklade. — Druzega učitelja na štiri-
razrednici v Metliki. Plača 500 gld. Prošnje do
15. decembra na okr. šolski svet v Črnomlju. —

Druzega učitelja na dvorazrednici v Črmošnjicah.
Plača 400 gld. Prošnje do 5. dec. na okr. šolski
svet v Rudolfovem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 21. novembra. Sinoči (20.) ob
7. uri banket v slovo odhajajočim Slovanom.
Predsednik dr. Trojan pozdravljal vse slovanske
goste. Mnogo napitnic. Slovencem in posebno
Sokolu Ljubljanskemu napil je dr. Herold, od-
zdravil v imenu Slovencev in Sokola Valentin-
čič ter toastiral na slovansko žurnalistiko kot
razširjevalko slovanske ideje

Praga 21. novembra. Pražki Sokol po-
vabil deputacijo Sokola Ljubljanskega v te-
lovadnico, mnogo Sokolcev zbranih, vzprejem
ginljiv. Dr. Tyrš navdušenim govorom pozdra-
vil Ljubljanske Sokolce. Starosta Valentinčič se
iskreno zahvalil za prekrasen vzprejem ter na-
vdušeno pozdravljal Pražkega „Sokola“ in ves
česki narod. Podstarosta Noll povabil Pražke
Sokole k 25letnici.

London 22. novembra. „Daily News“
poročajo iz Pariza: Kitajska vlada objavila je
francoskemu kabinetu in vlastim, da smatra
napad na Bacninh za casus belli.

Carigrad 22. novembra. Okrožnica
Porte na guvernerje po deželah razpeljava, da
Porta ni pripoznala Bardo-pogodbe. Tunis je
celoten del Turčije. S prebivalci Tunisa mora
se ravnati kakor s turškimi podaniki in zavr-
niti se mora vsaka tuja intervencija.

Valencia 21. novembra. Nemška es-
kadra dospela zvečer semkaj; vse oblasti so
prisotne v pristanišči za vzprejem.

Tuji:

dne 20. novembra.

Pri **Stonu**: Brandeis z Dunaja. — Leban iz Šent
Vida. — Stajer iz Idrije
Pri **Mali**: Gregl z Dunaja. — pl. Gntmansthal iz
Trsta. — Levi iz Gradca.
Pri **avstrijskem cesarju**: Beer iz Ljubljane. —
Defrauski iz Vipave.
Pri **južnem kolodvoru**: Kuss iz Budimpešte. —
Mehr iz Maribora.

Meteorološki poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
21. nov.	7. zjutraj	742-96 mm.	+ 1-0 °C	brezv.	megla	0 00 mm.
	2. pop.	742-96 mm.	+ 2-6 °C	sl. jz.	megla	
	9. zvečer	744-51 mm.	+ 0-4 °C	sl. jz.	megla	dežja.

Srednja temperatura + 1-3°, za 1-7° pod normalom.

Vsem, ki so se 15. t. m. na me spominjali, se najiskreneje
zahvaljujem.

V Št. Jurji ob juž. železnici 18. nov. 1883.

(751)

Dr. Gustav Ipavc.

Vožni red istrske državne železnice

veljaven od 1. junija 1883.

Divača-Pulj								Pulj-Divača							
Postaje				Osobni vlaki				Postaje				Osobni vlaki			
	1. 2. 3.	razred		1. 2. 3.	razred	1. 2. 3.	razred		1. 2. 3.	razred		1. 2. 3.	razred	1. 2. 3.	razred
Divača	odh.			zjutraj	dopoludne	popoludne	zvečer	Pulj	odh.			zjutraj	dopoludne	popoludne	popoludne
Herpelje-Kozina		7-23	9-26	5-21	9-7		8-50	Dignano		5-5	7-15	12-10	4-35		
Podgorje		7-40	9-40	5-40	9-20			Sanfanaro		5-25	7-45	12-37	5-—		
Rakitovič		8-2	10-—	6-9	9-35			S. Pietro in Selva		5-50	8-28	1-12	5-35		
Buzet (Pinguente)		8-13	10-10	6-24	9-45			Pazin		6-4	8-49	1-30	5-53		
Rozzo		8-23	10-22	6-38	9-55			Cerovlje		6-19	9-16	1-52	6-14		
Lupoglava		8-36	10-36	6-58	10-8			Cerovlje		6-33	9-35	2-9	6-31		
Cerovlje		9-2	11-7	7-33	10-30			Lupoglava		6-53	10-4	2-36	6-57		
Pazin		9-15	11-22	7-50	10-41			Rozzo		7-6	10-21	2-50	7-11		
S. Pietro in Selva		9-35	11-43	8-15	10-57			Buzet (Pinguente)		7-15	10-35	3-1	7-22		
Sanfanaro		9-52	12-4	8-40	11-12			Rakitovič		7-25	10-54	3-18	7-37		
Dignano		10-22	12-38	9-18	11-39			Podgorje		7-39	11-17	3-37	7-55		
Pulj	prih.	10-45	1-—	9-47	11-58		p o noči	Herpelje Kozina		7-51	11-35	3-54	8-10		
				dopoludne	popoludne			Divača	prih.	8-7	12-—	4-15	8-30		
												dopoludne	popoludne		zvečer

Dunajska borza

dné 22. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 90 kr.
Srebrna renta	79 . 25 .
Zlata renta	9 . 20 .
5% marenca renta	93 . 30 .
Akcije narodne banke	36 . — .
Kreditne akcije	281 . 75 .
London	20 . 35 .
Srebro	— . — .
Napol.	— . 57 .
Č. kr. cekini	— . 71 .
Nemške marke	9 . 10 .
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119 . 25 .
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171 . 25 .
4% avstr. zlata renta davka prosta	98 . 15 .
Ogrska zlata renta 6%	119 . 90 .
„ „ „ 4%	87 . 25 .
„ „ „ 5%	85 . 20 .
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 . — .
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 . 75 .
Zemlj. oblg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 . 50 .
Prior. oblg. Elizabetine zapad. železnice	102 . 75 .
Prior. oblg. Ferdinandove sev. železnice	104 . 75 .
Kreditne srečke	100 gld. 172 . — .
Rudolfove srečke	10 . 19 .
Akcije anglo avstr. banke	120 . 108 . 25 .
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216 . 50 .

Poslano.

(4—34)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najboljše okrepljujoče piće,
i kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,

kas i elastioch za (PASTILLEN)

malai se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Českoj).

Zgubil se je

mlad lovski pes

rujave barve z belo liso na prsih; čuje na ime „Hektor“.
Kdor mi ga dovede, dobi znatno nagrado.

Makso Lavrencić

(748—2)

v Hrenovcih pri Postojni.

Štacuna

z lepim stanovanjem na deželi, katera ima izvrstno lego
za kupčijo, zraven farne cerkve in ob razpotji treh okraj-
nih cest ležeča, se ob novem letu v najem odda.
Natančno se zve pri upravnistvu tega lista. (735—4)

Akviziterji

za Kranjsko deželo, kateri so že delovali v stroki zavarov-
vanja proti nesrečam po ognji ter se mogó o svojih uspe-
hah izkazati, vzprejme takoj neko avstrijsko zavarovalno
društvo. Pogoji so izborno ugodni, a ponudbe naj se pošiljajo
pod šifro „R.“, poste restante v Gradec (Graz). (738—3)